

ВЕЛИЗАР /слисано към Глафира/. - Да поема вината за нашия развод?... Аз?

ГЛАФИРА - Да! Как постъпват всички истински мъже.

ВЕЛИЗАР - Ти имаш ли ум?

ГЛАФИРА - Много повече, отколкото предполагаш! Теодоси трябва да се омъжи за неопетнена жена!

ВЕЛИЗАР /към Петрински/. - Ти имаш голям опит в разводите. Срещал ли си подобно нахалство у жена?

ПЕТРИНСКИ - Почти навсякъде. Когато уловиш жена си в изневяра, това е единственото средство да добиеш от нея съгласие за развод.

ВЕЛИЗАР /гневно и решително/. - Не мога да приема такава гадост. Ще разкрия пред съда всичко.

ГЛАФИРА - Едно е да разкриеш, а съвсем друго да го докажеш!

ПЕТРИНСКИ /ехидно към Мария/. - Видя ли какво става без писмото? /Сухо и важно към Глафира/. - Значи ще отречеш изневярата си в съда? Така ли?

ГЛАФИРА /категорично/. - Да! Не виждам причини да се излагаме така глупаво пред съдиите и публиката! Развод може да ни се даде поради несъвместимост в характерите.

ПЕТРИНСКИ /маха с ръка/. - А! Съдиите ще ви накарат да ги направите съвместими! Но този въпрос е от компетентност на адвокатите! /Към Теодоси./ - Както виждаш, драги, пътят към истината не е постлан с рози! Жените често разхвърлят по него тръни!

ГЛАФИРА /вън от себе си/. - Ще млъкнеш ли? Събрали сме се да преговаряме, а не да коментираме!